

 τως και πρε σβευ ου σι τω Κυ ρι ι ω ε

 λε η θη ναι τας ψυ χας η η μων

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

T

 α θαυ μα τα των α γι ων σου μαρ τυ υ

 ρων τει ει χος α κα τα μα χη τον η

 μι ιν δω ρη σα με νος Χρι στε ο Θε ος ταις

 αυ των ι κε σι ι αις βου λας εθ νω ων δι

 α σκε δα σον της βα σι λει ας τα σκηπ τρα

 κρα ται ω σον ως μο νος α γα θο ος και φι λαν

 θρω ω πος

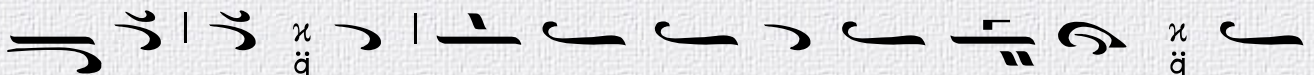
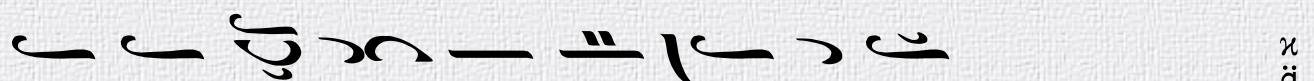
Στίχος: Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

K

 υ ρι ε το πο τη ρι ον του πα θους σου

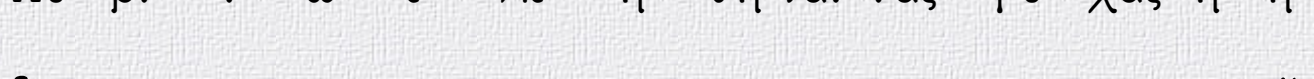
οι α θλο φο ροι σου ζη λω σαν τες κα τε
 λι πον την του βι ου τερ πνο τη τα και γε
 γο να σι των αγ γε ε λων συμ με το χοι αυ
 των ταις πα ρα κλη σε σι πα ρα σχουταις ψυ χαις
 η μων ι λα σμον α μαρ τι ων και το με
 γα ε λε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χ αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο
 δευ τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ
 τρε χον των εις Σε χαι ρε α χει μα στε λι μην
 και α πει ρο γα με η τε κου σα εν σαρ κι
 τον ποι η την σου και θε ον πρε σβευ ου σα μη

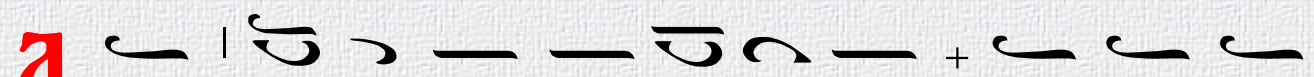

 ελ λει πης ^κ υ ^ῳ περ των α νυ μνου ουν των ^κ και

 προ σκυ νουν των τον το ^κ κο ον σου ^ῳ

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Μαρτυρικὸν

Αμ πει ση με ρον η μνη μη των α θλο φο ο

 ρων ^{ν'} ε χει γαρ και ου ρα ^ῳ νο ο ο θεν α

 παυ γα σμα ^κ ο χο ρος των Αγ γε λων πα νη γυ

 ρι ι ζει ^{ν'} και των αν θρω πων το γε ε νος

 συ νε ορ τα ζει ^κ δι ο πρε σβευ ου σι τω

 Κυ ρι ι ω ε λε η θη ναι τας ψυ χας η η

 μων ^κ ^ῳ

Νεκρώσιμον

Στίχος: Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Α να παυ σον Σω τηρ η μων με τα δι

και αι ων τους δουλους σου και του τους κα τα
 σκη νω στον εν ταις αυ λαις σου κα θω ως γε γρα
 πται ^{ν'}_η πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη
 μα τα αυ των ^κ_α τα ε κου σι α και τα α κου
 σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α και
 γνω ω σει φι λαν θρω πε ^κ_α

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Θ
 ε ο το κε Παρ θε νε Μη η τηρ α νυμ
 φευ τε ^κ_α η τον Σω τη ρα του κο σμου κυ ο
 φο ρη σα σα ^{ν'}_η και τε κου σα εν δυ σι τε
 λει αις φυ σε σιν ^κ_α εκ δυ σω πη στον αυ τον συν
 προ φη ταις ι ε ροις και μα αρ τυ σι και ο σι

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθύνόν με, Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, δεήσεσι Προφητῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱεραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε τῶν ἀθλησάντων στερρῶς, καὶ τὸν ἄρχοντα αἰεὶ, ἀνδρεία πατησάντων φρενί, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ὠδὴν.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Σὲ καθικετεύομεν, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς δούλους σου, Χριστέ, οὓς πιστῶς μετέστησας, ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀζίωσον αὐτούς, φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταίσματα, παρορῶν ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον

στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χαράν, Πανύμνητε, φωταγώγησον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως, πάντας ὁδήγησον, καὶ πταισμάτων ἰλασμόν, δοθῆναι πᾶσιν αἴτησαι, Δέσποινα ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος πλ.α΄

ᾠδὴ α΄ - Τῷ σωτήρι Θεῷ

στιχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Θειοτάτη στοργῇ, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τυράννων θράσος κατηδάφισαν, τοῖς μεταστᾶσιδὲ πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι, αἰτοῦνται, τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐν Ἀγίων σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν

καταβαλλόμενος, τὸ αἷμά σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἦ σοφία Θεοῦ, ὁ ἀκριβής χαρακτήρ, ὁ πάντα φέρων τοῦ Γεννήτορος, οὓς προσελάβου οἰκτῆρμον, αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδοὺς τὴν αἴδιον μακαριότητα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοφόρος σκηνή, χρυσοειδής κιβωτός, τὸν Θεὸν Λόγον περιέχουσα, σεσαρκωμένον δι' ἡμᾶς τὸν καταλύσαντα, θανάτου τὴν δύναμιν, ὠφθης Πανάμωμε.

Ἀκολουθεῖ ἡ α' ὠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.α'

Ὦδὴ γ' - Ὁ Εἰρμὸς

Σαλευομένη τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, στερέωσόν με, εἰς λιμένα εὐδίου, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια

στίχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πανεύφημοι ὀπλίται νευρούμενοι, ταῖς ἐλπίσι Μάρτυρες, τῶν αἰώνιων τερπνῶν.

στίχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐφαιδρύνετε, ιδέαις ἐναρέτοις

ποιμάναντες, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, ἐπὶ νομὰς ζωηράς.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα νεκροῦντες ἐγκρατεία οἱ ὅσοι, ζωῆς θείας μετέσχον· αὐτῶν Χριστέ, ἱεραῖς δεήσεσι, κινδύνων ρύσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, Φιλάνθρωπε παράσχου, ἃ ἔπραζαν, ἐπὶ γῆς ὀφλήματα, παρορῶν ὡς Θεός.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένην γυναικῶν σε ὡς ἔβλεψε, κατάλογος γενναίως ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῶ προσήνεκται, Παρθενομήτορ Υἱῷ.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος πλ.α΄

ᾠδὴ γ΄ - Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἄνδρείως ταῖς τυράννων ὀρμαῖς, ἀνθεστηκότες ἠγωνίσαντο, οἱ Ἀθληταί, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισήσονται.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μεταστάντας Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σουσκηνώμασι, προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ μόνος ἐλεήμων Θεός, οὓς ἐξελέξω καταζίωσον, τῆς τῶν Ἁγίων λαμπρότητος, παρορῶναὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν τὸν σὸν τόκον Ἄγνη, δι' οὗ τῆς πρῶην κατακρίσεως καὶ τῆς κατάρας ἐρρύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσῶδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,

μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγεται τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου).

Κοντάκιον Μαρτυρικὸν

Ἦχος πλ.δ' αὐτόμελον

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν..» καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ΄ ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου
 Αὐτόμελον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

ἢ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἀκολουθοῦν τὰ τοῦ μηναίου· ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ψάλλονται τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου:

Νεκρώσιμον ἦχος γ΄
 Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ἦχος β΄
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξάγιου.

ἢ

Θεοτοκίον ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

- Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ὀρίζει Μεγάλη Δοξολογία, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιίου εἰς 4 μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ καὶ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος».
- Μὴ λεγομένης Μεγάλης Δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν.
- Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὴ δοξολογία, χῦμα.

Ψαλμὸς ρμη΄ (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

- Αίνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμός ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραιεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμός ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

- Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ

ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...
 Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπό κάθε δέηση).....
 Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικὰ, καταλιμπάνεται τὸ α'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος λ̣ϣ̣ Κε

π.Κ.Παπαγιάννη

Ο ἰ ἀ γι οἰ μαρ τυ ρες ε πι της γη ης
 η γω νι σαν το τω α ε ρι ε νε καρ τε
 ρη σαν τω πυ ρι πα ρε δο θη σαν το υ
 δω ρ αυ του ους υ πε δε ζα το ε κει νων ε
 στιν η φω νη δι ηλ θο μεν δι α πυ ρος

και υδατος και εζηγαγες ημας εις ανα
 ψυχην ταις πρεσβειαις αυτων ο Θεος ελε
 ησον ημας

στιχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.

Ο ια θλοφοροι σου Κυριε τας ταξιεις
 των αγγελων μιμησαμενοι ως ασω
 ματοι ταις βασανοις ενεκαρτερησαν μο
 νολογιστον ελπιδα εχοντες των ε
 πηγ γελμενων αγαθων την απολαυ
 σιν ταις πρεσβειαις αυτων Χριστε ο Θεος
 ημων την ειρηνην δωρησαι τω κοσμω σου
 και ταις ψυχαις ημων το μεγαλεεος

στιχ. Τοίς άγίοις τοίς έν τή γή αύτου έθαυμάστωσεν ό

Κύριος.

 ν ταις βα σα νοις ον τες οι α γι οι α

 γαλ λο ο με νοι α νε βο ων συ ναλ λα γ μα τα

 η μιν ε στι τα αυ τα προς τον Δε σπο την αν

 τι γαρ των ε πα νι στα με νων μω λω πων τω

 σω μα τι φω τει νο ον εν δυ μα εν τη α να

 στα σει ε παν θη σει η μιν αν τι δε σμω

 τη ρι ων ο πα ρα δει σος και αν τι της με τα

 των κα κουρ γων κα τα δι ι κης η με τα

 των αγ γε λων δι α γω γη ευ χαις αυ τω ων Κυ

 ρι ε σω σον τας ψυ χας η η μων

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ο υκ ε στι των εν βι ω τερ πνων ου δεν ο
 ου ου πα ρε λευ σε ται ου πλου τος ου τυ
 ραν νις ου νε ο ο τη τος αν θος ο γαρ θα να
 τος παν τα ε πι σης λυ μαι νε ται δι α δε
 ε χε ται δε τα μη η σα λευ ο με να σπει
 ρε ται γαρ εν φθο ρα εν αφ θαρ σι α ε
 γει ρε ται σπει ρε ται εν α τι μι ι α εν
 δο ο ζη α νι στα ται δι ο Χρι στε ους
 προ σε λα βου δου λους σου με τα δι και ων
 α να παυ σον ως φι λαν θρω ω πος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

τὸ τοῦ Μηναίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχει, τὸ κάτωθι·

Υ πο την σην ευ σπλαγ χνι αν κα τα φε ευ
 γο μεν Θε ο το ο κε τας η μω ων ι κε
 σι ας μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα α σει
 αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι η μας μο νη Αγ
 νη μο νη ευ λο γη με ε νη η η

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τέλους (ἢ ἀπολυτίκια)

Ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος», ἀλλὰ Θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου, ὡς κάτωθι:

Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου·

Θεοτοκίον Ἦχος α΄

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοϊαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον ᾠχος β΄

Μήτηρ ἅγια ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σὲ ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον ᾠχος γ΄

Προφήται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον ᾠχος δ΄

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. α΄

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. β΄

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον ᾠχος Βαρύς

Χαῖρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρα σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. δ΄

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουῖσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ δ̣ι νη

Α̣ μ̣ην̣ ν̣ δ̣ι

1. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ν̣ δ̣ι
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν α̣ δ̣ι
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν Δ̣ δ̣ι
5. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν̣ δ̣ι
7. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν Δ̣ δ̣ι

8. **Κ** + β
λ

9. **Κ** + Δ
λ

10. **Κ** + Γ
λ

11. **Κ** + π
ρ

12. **Κ** + ν
δ

Υ + +

ν
δ

Ϟ ν
δ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δι Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δι **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δι **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Διὰ λχ

Δευτε προσκυνησωμεν και προσπεε
 σωωμεν Χριστω **Κ**ωσον ημας Υιε Θε
 ου ο εν Αγι οι οις θαυμαστος
 ψαλλοντας οι αλληλου ου ια

Ἀπολυτίκιον ἢ Ἀπολυτίκια τοῦ Μηναίου

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, **Κοντάκιον** «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), ἀλλιῶς τὸ κάτωθι:

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̣δ̣ ᾠ̣ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α
 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικὸν: «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις ἀλληλούια».

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, Κοινωνικὸν, τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον.